

Přesto jsme všichni svobodní

svobodny-svet.cz/presto-jsme-vsichni-svobodni

9. prosince 2022

Před 130 lety, 4. prosince 1892, se narodil Francisco Franco Bahamonde, generalisimus a takřka 40 let šéf španělského státu, přezdíváný caudillo. Zachránil španělský stát před komunismem a anglosaským liberalismem, tyto dva směry ovšem triumfovaly téměř okamžitě po jeho smrti. Franco byl brilantním vojákem, kterého okolnosti přinutily vstoupit do politiky, v náhledu na caudilla je španělská společnost dodnes rozdělena téměř půl na půl, byl fascinující politickou postavou nebo krvavým tyranem? Ve 33 letech byl nejmladším evropským generálem. V národně pravicovém španělském tisku se dočteme, že zachránil španělský národ a církve, zajistil zemi dlouhodobou bezpečnost a co se málo ví, industrializoval Španělsko tak dobře, že se socialisticko-liberálním potomkům zatím nepodařilo průmysl rozvrátit a zemi přeměnit ve velkou montovnu jako v Čechách. Dlouhé roky před smrtí měl až prorocké vize z liberálních hrůz, do nichž se země po jeho smrti propadne.

V třicátých letech se proti Francovi a národnímu Španělsku spojil anglosaský liberalismus s nejrůznějšími směry marxistických deviací, už tenkrát se ukázalo, o jak slibné spojení se jedná. Franco věřil v čest a v přísahu, v degenerovaných Bourboncích vsadil na špatné nástupce, při první příležitosti ho zradili. Franco viděl přirozeného nástupce v admirálovi Luis Carreru Blancovi, ovšem nepočítal s jeho zavražděním, caudillem instalovaný mladý král ve jménu liberální modernizace velmi rychle zlikvidoval principy na nichž spočíval Francův stát, pak se ukázalo, že celý zbývající život se král na nic jiného kromě kriminální korupce a excesivních sexuálních perverzí už nezmohl. Španělsko bylo staletí spirituálním základem pro celý svět, po desetiletích vlád socialistického liberalismu se proměnilo v inspiraci genderových revolucí. Franco se domníval, že ústava může být pojistkou proti rychlému usurpování moci progresisty, věřil v čest krále a elit a v pomalý historický vývoj sociálních hodnot. V monarchii viděl zárukou přirozeného řádu, morálky, slušnosti a španělské jednoty. Překvapilo, že v okamžiku Francovy smrti se ukázalo, že má nulovou oporu v elitě vlastního režimu, všichni kolem si přáli, aby caudillo už umřel. To byl možná důvod proč po Blancově smrti nehledal nástupce v systémové elitě, ale doufal v mladého krále, který prošel vojenskou školou a měl internacionální vzdělání. Královská rodina se předloni nezmohla k sebemenšímu protestu, když socialisté hanebně vykopali Francovy ostatky padesát let po smrti z hrobu v Údolí padlých. Španělskou evoluci po Francově smrti shrnuje Correo de Espana: Z erotismu se stalo porno, místo vína drogy, svoboda se změnila ve svobodu perverze, z literatury je černobílý odpad, z kina nechutná podívaná pro imbecily, TV je krabice sraček, tisk prázdné tlachy k ničemu, ale přesto všechno jsme svobodní, každý může říct co chce a nic se mu nestane.

Koncem šedesátých letech se v Čechách objektivizovala informovanost o Španělsku a Franco přestal být chápán jako brutální diktátor. Viděli jsme, že Španělsko se pod Francovým vedením stává zemí, jejímž kvalitám jsme se vzdalovali,

země zažívala záviděníhodný kulturní a průmyslový boom. Ve Španělsku si dávali randevouz tvůrci všech uměleckých směrů, natáčely se zde velké filmy doby, Doktor Živago, Lawrence de Arabia, Ardénská bitva, Hodný, zlý, ošklivý atd. Španělsko se během Francova vládnutí proměnilo ze zaostalé agrární země ve vysoce průmyslovou zemi, došlo k podobné ekonomické evoluci jakou zažívá dnes Čína, velká ekonomická proměna byla stejně jako v dnešní Číně nesena privátním i státním sektorem. Od roku 1951 do 1956 rostl hrubý produkt o 8%, v těch letech to bylo nejvíc na světě, teprve dekretem v roce 1959 se Španělsko otevřelo zahraničním investicím. Hrubý produkt až do Francovy smrti rostl sedm procent ročně, což bylo nejvíc v Evropě a po Japonsku druhé na světě. Caudillovi se podařilo srazit nezaměstnanost v zemi tradičně trpící vysokou nezaměstnaností na 2 %, Španělé dodnes žijí z Francova rozhodnutí industrializovat Španělsko. První fáze procesu, základní industrializace, trvala od roku 1941 do 1963, stát organizoval i budování sektoru vyspělých průmyslových technologií. Od 1970 začalo Španělsko impozantním způsobem pronikat na zahraniční trhy, exportovalo lodě, auta, strojní zařízení atd. Caudillo plánoval výstavbu 41 atomových elektráren, socialisté po jeho smrti uvalili na výstavbu atomovek moratorium.

| LIBOR ČÍHAL

■ ■ ■ ■ ■ (10 votes, average: **4,80** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> **Jak poslat článek?**

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

